

การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Development of English Proficiency Tests for Roi Et Rajabhat University's Graduate Students

อังชรินทร์ ทองปาน^{1*} ธนาภรณ์ พันทวี² จิตรลดา บานแบ่ง³ ดวงทิพย์ วงศ์นาค⁴ และ สำเนียง จุลเสริม⁵
Angcharin Thongpan^{1*} Thanaporn Pantawee² Chitlada Banbang³ Duangtip Wongnak⁴ and
Samniang Choolserm⁵

(Received : June 19, 2020 ; Revised : August 27, 2020 ; Accepted : September 3, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 124 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์คุณภาพรายข้อและความเชื่อมั่น ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีคุณภาพด้านคุณประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.75) และมีคุณภาพด้านคุณประโยชน์รายด้าน คือ 1) ความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ระดับดี ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.13) 2) ผลกระทบ (impact) ระดับดี ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.64) 3) ความสมจริง (authenticity) ระดับดี ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.84) 4) ความเชื่อมั่น (reliability) ระดับดี ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.43) 5) การมีปฏิสัมพันธ์ (interactiveness) ระดับดี ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.09) และ 6) ความสะดวกใช้ (practicality) ระดับดี ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.45)

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

² อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

³ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

⁴ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

⁵ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

¹ Assistant Professor, English Program, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University

² Lecturer, English Language Teaching Program, Faculty of Liberal Arts and Science, Roi Et Rajabhat University

³ Lecturer, Business English Program, Faculty of Liberal Arts and Science, Roi Et Rajabhat University

⁴ Lecturer, English Program, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University

⁵ Lecturer, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University

* Corresponding Author Email: angcharin@reru.ac.th

2. แบบทดสอบปรนัย (ทักษะการอ่าน) จำนวน 2 ชุด โดยชุดที่ 1 ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.50-0.76 และสามารถจำแนก ได้ดี ($r = 0.49-0.73$) โดยมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.83 และชุดที่ 2 ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.54-0.79 อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.51-0.87 ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.82 และแบบทดสอบอัตนัย (ทักษะการเขียน) จำนวน 2 ข้อ มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.41-0.60 อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.26-0.33 และความเชื่อมั่น (Alpha coefficient) เท่ากับ 0.61

3. ในภาพรวม ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องพึงพอใจต่อแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษ ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.70)

คำสำคัญ : แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop and validate English proficiency tests for Roi Et Rajabhat University's graduate students, and 2) study the satisfaction of the students involved with the test. The sample consisted of 124 graduate students in the first semester of the academic year 2020 in Roi Et Rajabhat University, selected through stratified random sampling. The data analysis employed basic statistics, item analysis and reliability. The findings were as follows:

1) The English proficiency tests for graduate students, Roi Et Rajabhat University had the quality of the overall usefulness at a good level ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.75), and had the quality of the aspects as follows: (1) the construct validity was at a good level ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.13), (2) the impact was at a good level ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.64), (3) the authenticity was at a good level ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.84), (4) the reliability was at a good level ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.43), (5) the Inter-activeness was at a good level ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.09), and (6) practicality was at a good level ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.45).

2) The objective test items (reading skills) consisted of 2 packages. The 1st package comprised 40 quality items and had the difficulty index between 0.50 - 0.76, the discrimination was between 0.49-0.73, and the reliability coefficient (KR-20) was at 0.83. The 2nd package comprised 40 quality items and had the difficulty index between 0.54-0.79, the discrimination was between 0.51-0.87, and the reliability coefficient (KR-20) was at 0.82. Also, two subjective test items (writing skills) had the difficulty index between 0.41- 0.60, the discrimination between 0.26-0.33, having the reliability coefficient (Cronbach Alpha) of 0.61.

3) On the whole, the students' satisfaction with the tests was at a high level ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.70).

Keywords: English proficiency test, graduate student

บทนำ

การพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นพันธกิจหลักหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งได้ระบุไว้ว่า “เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน และการทำงานได้เหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ และตามมาตรฐาน CEFR หรือมาตรฐานสากลอื่นๆ ที่เทียบเท่า” (กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 2560) และด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานเพื่อนำรองรับกับยุทธศาสตร์ดังกล่าว และสิ่งหนึ่งที่มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ คือ การพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด โดยมีสาระสำคัญหลักเพื่อที่จะให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้า องค์ความรู้และก้าวทันโลก รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดมีความสำคัญต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ 1) ส่งเสริมให้บัณฑิตไทยมีคุณสมบัติตามความต้องการของสังคม และ 2) เพิ่มโอกาสที่ดีให้แก่บัณฑิตไทย โดยมีรายละเอียดในแต่ละประการ คือ การให้นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาได้สอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแนวทางในการช่วยยกระดับคุณภาพด้านภาษาของประชากรไทยจากความจำเป็นและความสำคัญดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดได้รับมอบหมายจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดให้ดำเนินการพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นข้อสอบมาตรฐานเพื่อใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา และเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดคุณภาพของบัณฑิตด้านความสามารถในการใช้ภาษาต่อไป

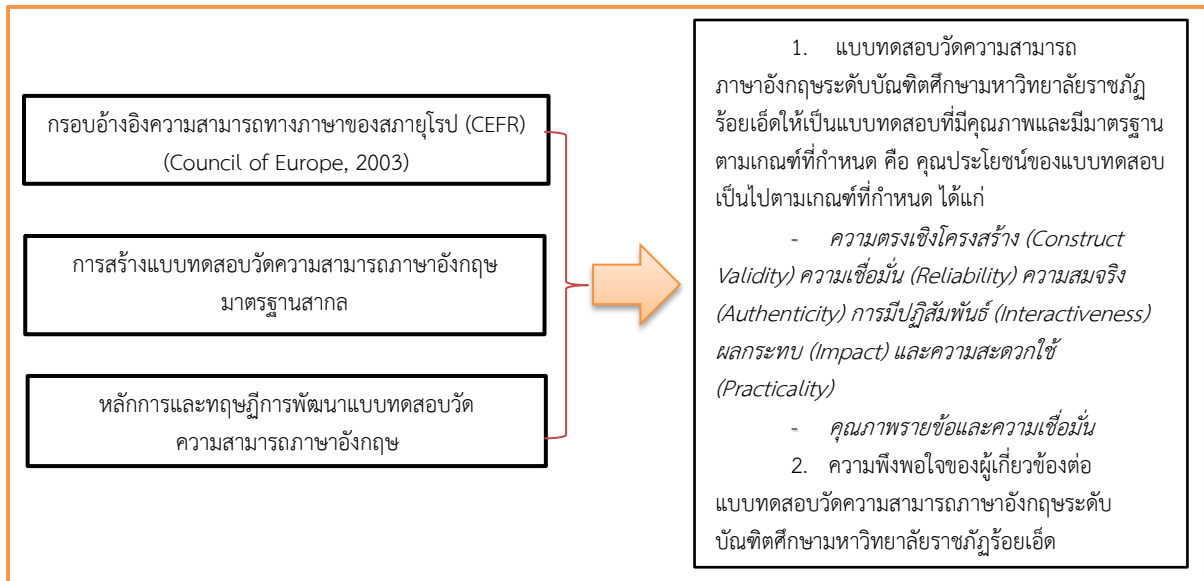
ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีความมุ่งหมายของการวิจัย 2 ข้อ คือ

1. เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดสำคัญที่นำมาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีการดำเนินทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น การศึกษาเอกสาร ตำรา ศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ การประชุมสัมมนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความความรู้ และการระดมสมองของคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ และสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในการพัฒนาแบบทดสอบ การหาคุณภาพของแบบทดสอบ รวมไปถึงการทดลองใช้แบบทดสอบ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยทั้ง 3 ข้อ รวม 5 ขั้นตอนหลักดังต่อไปนี้

1. ขั้นป้อนข้อมูลเข้า (input stage)

1.1 ศึกษาข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร ตำรา ศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ เช่น กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป (CEFR) (Council of Europe, 2003) การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษมาตรฐานสากล ได้แก่ TOEFL, TOEIC, IELTS, CU-TEP, TU-GET ฯลฯ หลักการและทฤษฎีการพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษ (Bachman et al.,1996; Genesee & Uphure,1996; Brown, 2004) งานวิจัยด้านการพัฒนาแบบทดสอบและประเมินคุณภาพแบบทดสอบ (อัจฉรา วงศ์ไสธร 2532; ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ และคณะ, 2554; Ivanova, 2010; Samaie, 2014) หลังจากนั้นประมวลความรู้นำมากำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการดำเนินการศึกษาวิจัยการพัฒนา

1.2 ประชุมสัมมนาเชิญผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษและด้านสถิติการวัดและประเมินผลมาให้ความรู้แก่คณาจารย์จากสาขาวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษธุรกิจซึ่งจะเป็นผู้สร้างแบบทดสอบ หลังจากนั้นระดมสมองของคณาจารย์จากสาขาวิชาภาษาอังกฤษและ

ภาษาอังกฤษธุรกิจ เพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนาข้อสอบวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาและโครงสร้างที่จะใช้เป็นกรอบในการออกข้อสอบ

2. ขั้นตอนออกแบบ (design stage)

สรุปข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาในข้อที่ 1 หลังจากนั้นทำการ 1) กำหนดจุดประสงค์ของแบบทดสอบ 2) การกำหนดและบรรยายภาระงานในการใช้ภาษาเป้าหมายและชนิดของภาระงาน 3) การบรรยายผู้ใช้หรือผู้ทำแบบทดสอบ 4) การนิยามโครงสร้างทางภาษาที่ต้องการจะวัด 5) การกำหนดแผนการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ และ 6) การวางแผนทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง จากข้อมูลดังกล่าวภาพรวมของเกณฑ์มาตรฐานเพื่ออ้างอิงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานเพื่ออ้างอิงระดับความสามารถทางภาษาสำหรับการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลของสภายุโรป (Council of Europe, 2003) ระบุความสามารถของผู้เรียนภาษาในระดับที่เป็นอิสระใช้ภาษาได้เอง คือระดับ B1 ระดับ B2 จนถึงผู้เรียนภาษาระดับที่มีประสบการณ์ ความสามารถระดับ C1 ดังนั้นมติที่ประชุมกำหนดให้ข้อสอบแบ่งเป็น 2 ทักษะ คือ ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

3. ขั้นตอนปฏิบัติการ (operationalization stage)

ในขั้นปฏิบัติการพัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีรายละเอียดดังนี้

3.1 จัดทำโครงสร้างแบบทดสอบ (test specifications) และลักษณะของแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดตามรายการหัวข้อที่ปรากฏในโครงสร้างลักษณะแบบทดสอบโดยมีรายละเอียดดังนี้

ทักษะการอ่าน (reading) มีขอบเขตเนื้อหาภายใต้ 4 หัวเรื่องภายใต้หลักกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสภายุโรป ได้แก่ 1) การอ่านจดหมาย (reading correspondence) 2) การอ่านอย่างมีจุดประสงค์ (reading for orientation) 3) การอ่านเพื่อหาข้อมูลและการโต้แย้ง (reading for information & argument) 4. การอ่านคำแนะนำ (reading instruction)

- กำหนดระดับความสามารถในการอ่าน (level of comprehension) ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดมีระดับความเข้าใจดังนี้ (Valette, 1972) ขั้นที่ 5 วิพากษ์วิจารณ์ (criticism) ได้แก่ การอนุมานความ (making an inference) การระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (fact and opinion) และการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (author's purpose) (ค่าน้ำหนัก 30%) ขั้นที่ 4 การสื่อความหมาย/สื่อสาร (communication) ได้แก่ การจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ (main idea) และการระบุหัวข้อเรื่องที่อ่าน (topic) (ค่าน้ำหนัก 20%) ขั้นที่ 3 ถ่ายโอน (transfer) ได้แก่ การเดาคำความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ (guessing word meaning from context) (ค่าน้ำหนัก 20%) ขั้นที่ 2 ความรู้ (knowledge) ได้แก่ การระบุรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (identify specific details) และการระบุคำนามอ้างอิง (noun reference) (ค่าน้ำหนัก 30%) ในส่วนขั้นที่ 1 กลไก (mechanical) เป็นขั้นรับรู้ภาษาในระดับผู้เริ่มเรียน ดังนั้นจึงไม่เลือกที่จะประเมิน

ความสามารถในการอ่านในขั้นนี้ เทคนิคในการทดสอบการอ่านเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีกาให้คะแนนเป็นรูปแบบตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0

ทักษะการเขียน (writing) ทักษะด้านการเขียนมีจุดประสงค์เพื่อวัดความสามารถของผู้ทดสอบในการเขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันและเกี่ยวข้องกับงานและประกอบด้วย 2 ตอน คือ 1) การเขียนในระดับย่อหน้า (paragraph writing) และ 2) การเขียนในระดับเรียงความ (composition writing) โดยในแต่ละตอนมีกรอบเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องดังนี้

- *การเขียนในระดับย่อหน้า (paragraph writing)* มีจุดประสงค์เพื่อวัดความสามารถของผู้ทดสอบในการเขียนสื่อสารในระดับย่อหน้า โดยมีเนื้อหาสาระได้แก่ กราฟ ตาราง ชาร์ต แผนภูมิหรือแผนที่ ฯลฯ โดยให้ผู้ทดสอบเขียนไม่เกิน 150 คำ และมีสาระภาษา (language knowledge/subskills) ที่เกี่ยวข้องคือ ความสามารถในการ 1) ระบุรายละเอียดสนับสนุน (supporting details) ที่สัมพันธ์กับหัวเรื่องและมีการเปรียบเทียบส่วนที่แตกต่าง 2) จำแนกประโยครายละเอียดสนับสนุน (supporting details) ที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องได้ 3) เขียนเนื้อหาได้ครบถ้วนตามที่ภาระงานกำหนด และ 4) ใช้โครงสร้างภาษาไวยากรณ์ คำศัพท์ และกลุ่มคำเฉพาะได้อย่างถูกต้อง ซึ่งให้คะแนนระดับ 1-4 ในเกณฑ์ 5 ประการ คือ 1) ประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) 2) ประโยคให้รายละเอียดสนับสนุน (supporting detail sentences) 3) ประโยคขยายความรายละเอียด (elaborating detail sentences) 4) ความสามารถอ่านออกได้ (legibility) และ 5) เครื่องหมายวรรคตอนและไวยากรณ์ (mechanics and grammar)

- *การเขียนในระดับเรียงความ (composition writing)* การเขียนในระดับเรียงความมีจุดประสงค์เพื่อวัดความสามารถของผู้ทดสอบในการเขียนสื่อสารในระดับเรียงความ โดยกำหนดภาระงานให้ผู้ทดสอบเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น เรื่องสุขภาพ การศึกษา อาหาร งานอดิเรก การท่องเที่ยว ฯลฯ และมีสาระภาษา (language knowledge/subskills) ที่เกี่ยวข้องคือ ความสามารถในการ 1) เขียนเนื้อหาได้ครอบคลุมตามที่ภาระงานกำหนดและ 2) ใช้โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ คำศัพท์ กลุ่มคำเฉพาะ ได้ถูกต้อง เนื่องจากการเขียนในระดับเรียงความผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์การให้คะแนนของ IELTS (2015) โดยใช้เกณฑ์ 4 ประการในการให้คะแนน คือ เขียนตอบโจทย์ได้ตรงประเด็น (task Response) ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความและประโยค (coherence/cohesion) คำศัพท์ (lexical resource) ความหลากหลายของไวยากรณ์ และความถูกต้อง (grammatical range and accuracy)

3.2 คณะอาจารย์จากสาขาวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 11 คนเขียนแบบทดสอบทักษะการอ่านและทักษะการเขียนจำนวน 2 ฉบับ โดยทักษะการอ่านออกฉบับละ 80 ข้อให้มีเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์แนวทางระดับภาษาของข้อสอบวัดสมรรถนะทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล โดยเลือกและประยุกต์บทอ่านจากเอกสารจริงต่าง ๆ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ บทความ แผ่นพับ เอกสาร การอ่านออนไลน์ หนังสือ จดหมายและเรื่องราวในชีวิตประจำวันทั่วไป ประกอบด้วยบทอ่านแบบเรื่องเล่า (narrative text) และบทอ่านแบบความเรียง (expository text) โดยผ่านการประเมินความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ จากผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นคณะทำงาน ในส่วนแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดด้านทักษะการเขียน มีจุดประสงค์เพื่อวัดความสามารถของ

ผู้เข้าสอบในการเขียนเชิงวิชาการ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การเขียนสรุปความ (summary writing) จำนวน 1 ข้อ และ ตอนที่ 2 การเขียนแสดงความคิดเห็น (argumentative writing) จำนวน 1 ข้อ

3.3 ตรวจสอบข้อสอบ โดยมีการประชุมคณาจารย์จากสาขาวิชาสาขาวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้เขียนข้อสอบพร้อมเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องทางด้านภาษาอังกฤษ และการวัดผลสมรรถนะภาษาอังกฤษตรวจสอบข้อสอบพิจารณาถึงความถูกต้องตามหลักวิชาความเหมาะสมของข้อสอบ แล้วนำข้อสอบมาปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นอาจารย์เจ้าของภาษาและมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ตรวจสอบข้อสอบอีกครั้ง

- นำแบบทดสอบฉบับร่าง (draft) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาจำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 10 ปี ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบเป็นรายข้อและหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Items – Objective Congruence: IOC) ถ้ามีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50-1.00 แสดงว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามพฤติกรรม โดยแบบทดสอบฉบับร่างนี้ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.66

- แก้ไขปรับปรุงฉบับร่าง (draft) ได้แบบทดสอบที่จะนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง ดังนั้นแบบทดสอบด้านการอ่าน แก้ไขการสะกดคำผิด ปรับตัวลงบางข้อ ปรับข้อความบางข้อ ได้แบบทดสอบจำนวน 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่าน จำนวน 80 ข้อ และแบบทดสอบทักษะการเขียนจำนวน 2 ข้อ และชุดที่ 2 ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่าน จำนวน 80 ข้อ และแบบทดสอบทักษะการเขียนจำนวน 2 ข้อ

การทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มทดลองและการปรับปรุงคุณภาพแบบทดสอบ

นำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับไปทดลองใช้กับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

ทดลองครั้งที่ 1 โดยนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนักศึกษายินดีเข้ารับการทดสอบด้วยความสมัครใจ จำนวน 60 คน โดยทดสอบฉบับที่ 1 จำนวนข้อสอบ 80 ข้อ (ทดสอบกับนักศึกษาจำนวน 30 คน) และฉบับที่ 2 จำนวนข้อสอบ 80 ข้อ (ทดสอบกับนักศึกษาจำนวน 30 คน) โดยนักศึกษาแต่ละคนจะมีโอกาสสอบข้อสอบได้เพียง 1 ชุดเท่านั้น หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปตรวจให้คะแนน วิเคราะห์ความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 ไว้ โดยแต่ละชุดมีการวิเคราะห์แบบทดสอบรายข้อดังต่อไปนี้

แบบทดสอบทักษะการอ่านชุดที่ 1 มีคำถามทั้งหมด 80 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และมีข้อความที่ไม่ได้คุณภาพคือ ค่าความยากง่ายไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดและมีค่าอำนาจจำแนกติดลบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดทิ้งไป 17 ข้อ คงไว้ใช้ในการเก็บข้อมูลในรอบที่ 2 จำนวน 63 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.30 - 0.67 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.35 -0.51

แบบทดสอบทักษะการอ่านชุดที่ 2 มีคำถามทั้งหมด 80 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และมีข้อคำถามที่ไม่ได้คุณภาพ คือ ค่าความยากง่ายไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดและมีค่าอำนาจจำแนกติดลบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดทิ้งไป 21 ข้อ คงไว้ใช้ในการเก็บข้อมูลในรอบที่ 2 จำนวน 59 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.42 - 0.61 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.49 - 0.57 หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อที่คัดเลือกไว้เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ทดลองครั้งที่ 2 โดยนำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้และปรับปรุงแล้วในครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนักศึกษาไม่เคยเข้ารับการทดสอบในการสอบครั้งที่ 1 โดยนักศึกษายินดีเข้ารับการทดสอบด้วยความสมัครใจเนื่องจากเป็นนักศึกษาที่เข้าใช้บริการของศูนย์ภาษา จำนวน 84 คน โดยทดสอบฉบับที่ 1 จำนวน 42 คน (ข้อสอบทักษะการอ่านที่ได้รับการคัดเลือกไว้ จำนวน 63 ข้อ) และฉบับที่ 2 จำนวน 42 คน (ข้อสอบทักษะการอ่านที่ได้รับการคัดเลือกไว้ จำนวน 59 ข้อ) โดยนักศึกษาแต่ละคนจะมีโอกาสสอบข้อสอบได้เพียง 1 ชุดเท่านั้นและนักศึกษาในกลุ่มนี้ไม่เคยเข้ารับการทดสอบในครั้งที่ 1 มาก่อน หลังจากนั้นนำแบบทดสอบไปตรวจให้คะแนน วิเคราะห์ความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หลังจากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 ไว้ โดยแต่ละชุดมีการวิเคราะห์แบบทดสอบรายข้อดังต่อไปนี้

แบบทดสอบทักษะการอ่านชุดที่ 1 มีคำถามทั้งหมด 63 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และมีข้อคำถามที่ไม่ได้คุณภาพ คือ ค่าอำนาจจำแนกติดลบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดทิ้งไป 12 ข้อ คงไว้ใช้ในการเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 51 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.43 - 0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.47 - 0.61

แบบทดสอบทักษะการอ่านชุดที่ 2 มีคำถามทั้งหมด 59 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และมีข้อคำถามที่ไม่ได้คุณภาพ คือ มีค่าอำนาจจำแนกติดลบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดทิ้งไป 10 ข้อ คงไว้จำนวน 49 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.47 - 0.69 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.43 - 0.64

หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อที่คัดเลือกไว้เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ภายใต้องค์ประกอบทางการอ่าน ได้แก่ การอนุมานความ (making an inference) การระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (fact and opinion) และการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (author's purpose) การจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ (main idea) การระบุหัวข้อเรื่องที่อ่าน (topic) การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ (guessing word meaning from context) การระบุรายละเอียดและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Identify specific details) และการระบุคำนามอ้างอิง (Noun reference) จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขข้อที่คัดเลือกไว้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบทดสอบทักษะการเขียน

แบบทดสอบทักษะการเขียน โดยรวมมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.78 ประกอบด้วย 2 ภาระงาน คือ ภาระงานตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79 และภาระงานตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.77

แบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ

การสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ (test usefulness evaluation) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบเพื่อประเมินคุณภาพและกระบวนการออกแบบทดสอบและกำหนดกรอบเนื้อหาสาระของแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ โดยแบ่งข้อคำถามในแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน และแต่ละตอนมีรายละเอียด คือ ตอนที่ 1 กำหนดเป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบจะต้องเลือกจาก 2 ตัวเลือก คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ และ 2) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยและระดับบัณฑิตศึกษา ตอนที่ 2 กำหนดเป็นความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 6 หัวข้อหลักในการประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบการใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language Use: TLU) ภายใต้แนวคิดของ Bachman et al. (1996) ได้แก่ 1) ความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) 2) ความเชื่อมั่น (reliability) 3) ความสมจริง (authenticity) 4) การมีปฏิสัมพันธ์ (interactiveness) 5) ผลกระทบ (impact) และ 6) ความสะดวกใช้ (practicality) โดยผู้วิจัยได้ออกแบบให้ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) โดยใช้เกณฑ์ของ Likert

- นำแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ (IOC) พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง และแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.91

- นำแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบกับอาจารย์มหาวิทยาลัยและอาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา ในการประเมินหาคุณภาพของแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบก่อนการนำไปใช้จริง

- นำผลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินฯ ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของ Cronbach (พิมพา สุวรรณฤทธิ์, 2542) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

แบบประเมินความพึงพอใจผู้เกี่ยวข้อง

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ดำเนินการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินถามความพึงพอใจตามวิธีของ Likert และ กำหนดกรอบเนื้อหาสาระของแบบประเมิน โดยในการสร้างรายการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้แบบทดสอบที่มีต่อแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้ตอนที่ 1 กำหนดเป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน ผู้ตอบจะต้องเลือกจาก 3 ตัวเลือก คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ 2) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยและระดับบัณฑิตศึกษา และ 3) ผู้เข้าสอบ ตอนที่ 2 กำหนดเป็นความพึงพอใจของผู้ตอบแบบประเมินต่อแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 6

หัวข้อหลัก คือ 1) คำสั่งของแบบทดสอบ 2) เนื้อหาสาระของแบบทดสอบ 3) รูปแบบและการจัดลำดับ 4) การตรวจให้คะแนน 5) ประโยชน์ของแบบทดสอบ และ 6) การจัดสอบ โดยผู้วิจัยได้ออกแบบให้ข้อคำถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale)

- นำแบบประเมินความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับหัวข้อเรื่อง (IOC) พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินฯตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยได้ค่า IOC ของแบบประเมินฯ เท่ากับ 0.66

- ใช้แบบประเมินความพึงพอใจกับผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์มหาวิทยาลัยและระดับบัณฑิตศึกษา ในการประเมินคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจก่อนการนำไปใช้จริง

- นำผลที่ได้จากการประเมินคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของ Cronbach (พินิจ สุวรรณฤทธิ์, 2542) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

4. ขั้นตอนการ (process stage)

ในขั้นตอนนี้เป็นการบริหารการสอบ (test administration) โดยมีลำดับในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 543 คน

กลุ่มทดลอง หมายถึง ผู้เข้าสอบในครั้งที่ 1 (จำนวน 60 คน) และครั้งที่ 2 (จำนวน 84 คน) ที่ทดลองใช้แบบทดสอบครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ผู้เข้าสอบในครั้งที่ 3 จำนวน 124 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) แบบเป็นสัดส่วน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่มจาก 5 สาขาวิชาได้แก่ 1) สาขาบริหารการศึกษา 2) สาขาวิจัยวัดและประเมินผลทางการศึกษา 3) สาขาบริหารธุรกิจ 4) สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน และ 5) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

โดยมีการใช้แบบทดสอบ 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านมีคำถามทั้งหมด 51 ข้อ และแบบทดสอบทักษะการเขียนจำนวน 2 ภาระงาน และชุดที่ 2 ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านมีคำถามทั้งหมด 49 ข้อ และแบบทดสอบทักษะการเขียนจำนวน 2 ภาระงาน ซึ่งเป็นการใช้แบบทดสอบฉบับจริงหลังจากการได้รับการแก้ไขและปรับปรุงคุณภาพหลังจากการทดลองทั้ง 2 ครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 124 คน ในวันเสาร์ที่ 27 พฤษภาคม 2563 เวลา 10.00-12.00 น. ณ ห้องประชุมคณะครุศาสตร์ โดยให้ผู้เข้าสอบนั่งในห้องสอบก่อนเวลา 15 นาที ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนของการทำแบบทดสอบ โดยแบบทดสอบจำนวน 2 ชุด โดยแบ่งผู้ทดสอบเป็นชุดละ 62 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบ(ทักษะการอ่าน)ไปตรวจให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้

0 คะแนน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความยากง่าย
อำนาจจำแนก คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่าร้อยละและค่าความเชื่อมั่น

การตรวจแบบทดสอบอัตนัย

การตรวจแบบทดสอบอัตนัยแบบทดสอบทักษะการเขียน แบ่งออกเป็น ทักษะการเขียนภาระงาน
ตอนที่ 1 คะแนนระดับ 1-5 ในเกณฑ์ 4 ประการของ IELTS (2015) คือ 1) เขียนตอบโจทย์ได้ตรงประเด็น
(task response) 2) ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความและประโยค (coherence/cohesion) 3) คำศัพท์
(lexical resource) 4) ความหลากหลายของไวยากรณ์และความถูกต้อง (grammatical range and accuracy)

ทักษะการเขียนภาระงานตอนที่ 2 ให้คะแนนระดับ 1-5 ในเกณฑ์ 4 ประการของ IELTS (2015) คือ
1) เขียนตอบโจทย์ได้ตรงประเด็น (task response) 2) ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความและประโยค
(coherence/cohesion) 3) คำศัพท์ (Lexical Resource) 4) ความหลากหลายของไวยากรณ์และความ
ถูกต้อง (grammatical range and accuracy) โดยทักษะการเขียนภาระงานตอนที่ 1 มีคะแนน 20 คะแนน
และทักษะการเขียนภาระงานตอนที่ 2 มีคะแนน 20 คะแนน รวมทั้งหมด 40 คะแนน

การตรวจแบบทดสอบอัตนัยแบบทดสอบทักษะการเขียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการคือ คัดแยกกระดาษ
คำตอบการเขียน และทำสำเนาเป็น 3 ชุด หลังจากนั้นส่งสำเนากระดาษคำตอบและแบบประเมินการเขียน
ให้คณะกรรมการตรวจแบบทดสอบการเขียนทั้ง 3 คน คณะกรรมการตรวจแบบทดสอบการเขียนให้คะแนน
งานเขียนตามเกณฑ์การประเมิน และกรอกผลคะแนนลงในแบบฟอร์มที่กำหนด และผู้วิจัยตรวจสอบความ
สอดคล้องในการตรวจให้คะแนนของกรรมการผู้ตรวจทั้ง 3 คน ว่าสอดคล้องหรือไม่ โดยการหาความเชื่อมั่น
ของการให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัย ใช้วิธีการหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจ (inter-rater reliability)
สถิติที่ใช้ คือ The Spearman-Brown Prophecy Formula (Henning, 1987) ได้ค่าความเชื่อมั่นของการให้
คะแนนแบบทดสอบอัตนัย (การเขียน) เท่ากับ 0.97 โดยทั้ง 2 ภาระงานเขียนย่อย ภาระงานตอนที่ 1 และ
ภาระงานตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ตรวจเท่ากับ 0.98 เมื่อผู้ตรวจให้คะแนนตรวจการเขียน
มีความสอดคล้องกันจึงดำเนินการตรวจข้อสอบเขียนต่อไปจนจบ

การประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์
ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเป็นแบบประเมินคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบก่อนที่
จะนำแบบทดสอบไปใช้จริง โดยมีข้อคำถามตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ และ
สอบถามเกี่ยวกับคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบจำนวน 6 ด้าน คือ 1) ความตรงเชิงโครงสร้าง
(construct validity) 2) ความเชื่อมั่น (reliability) 3) ความสมจริง (authenticity) 4) การมีปฏิสัมพันธ์
(interactiveness) 5) ผลกระทบ (impact) และ 6) ความสะดวกใช้ (practicality)

การประเมินความพึงพอใจผู้เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความพึงพอใจต่อแบบทดสอบภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา และผู้เข้าสอบประเมินหลังจากที่มีการทดสอบเรียบร้อยแล้ว โดยมีประเด็นดังนี้ 1) คำสั่งของแบบทดสอบ 2) เนื้อหาสาระของแบบทดสอบ 3) รูปแบบและการจัดลำดับทักษะและคำถาม 4) การตรวจให้คะแนน และ 5) ประโยชน์ของแบบทดสอบ

5. ชั้นผลลัพธ์ (output stage)

ชั้นผลลัพธ์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดให้เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ผู้วิจัยได้นำหลักการสร้างและออกแบบทดสอบให้มีมาตรฐานตามแนวคิดของ Bachman et al (1996) มาเป็นแนวทางในการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ ผลวิจัยโดยภาพรวมมีดังต่อไปนี้

ในภาพรวมแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีคุณภาพด้านคุณประโยชน์ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีคุณภาพด้านคุณประโยชน์ในระดับดี ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.75) และเมื่อแยกรายด้านสามารถเรียงตามอันดับคุณประโยชน์ได้ คือ 1) ความตรงเชิงโครงสร้าง (construct Validity) ระดับดี ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.13) 2) ผลกระทบ (impact) ระดับดี ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.64) 3) ความสมจริง (Authenticity) ระดับดี ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.84) 4) ความเชื่อมั่น (reliability) ระดับดี ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.43) 5) การมีปฏิสัมพันธ์ (interactiveness) ระดับดี ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.09) และ 6) ความสะดวกใช้ (practicality) ระดับดี ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.45)

ตอนที่ 2 คุณภาพรายข้อและความเชื่อมั่น

การหาคุณภาพรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อยดังนี้

2.1 คุณภาพรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรนัย (ทักษะการอ่าน)

คุณภาพรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้านการอ่านชุดที่ 1 จำนวน 51 ข้อ พบว่าเมื่อพิจารณาคุณภาพรายข้อ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ข้อสอบที่ได้คุณภาพ จำนวน 40 ข้อ คิดเป็น 79.00 % และ 2) ข้อที่ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง จำนวน 11 ข้อ คิดเป็น 21 % โดยข้อสอบที่ได้คุณภาพจำนวน 40 ข้อมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ในระหว่าง 0.50-0.76 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.49-0.73 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.83

คุณภาพรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้านการอ่านชุดที่ 2 จำนวน 49 ข้อ พบว่าเมื่อพิจารณาคุณภาพรายข้อ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ข้อสอบที่ได้คุณภาพ จำนวน 40 ข้อ คิดเป็น 82.00 % และ 2) ข้อที่ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง จำนวน 9 ข้อ คิดเป็น 18 % โดยข้อสอบที่ได้คุณภาพ

จำนวน 40 ข้อมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ในระหว่าง 0.54-0.79 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.51-0.87 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.82

ดังนั้นจึงได้แบบทดสอบด้านการอ่านที่มีคุณภาพทั้งหมดจำนวน 2 ชุด ชุดละ 40 ข้อเก็บไว้ในคลังข้อสอบ

2.2 คุณภาพรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัย (ทักษะการเขียน)

ผลการหาคุณภาพ พบว่า ในภาพรวมแบบทดสอบด้านการเขียนทั้งหมด 2 ภาระงานมีความยากง่าย (p) อยู่ในระหว่าง 0.41-0.60 และอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.26-0.33 โดยมีความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.61 และเมื่อพิจารณารายภาระงาน พบว่า ภาระงานตอนที่ 1 มีความยากง่าย (p) อยู่ในระหว่าง 0.39-0.61 และมีอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21- 0.32 ส่วน ภาระงานตอนที่ 2 มีความยากง่าย (p) อยู่ในระหว่าง 0.43-0.60 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.31-0.57

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

การสอบถามความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 40 คน ประกอบด้วย ผู้เข้าสอบจำนวน 27 คน คิดเป็น 67.00 % อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็น 25.00 % และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน คิดเป็น 8.00 % ได้ความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของผู้เกี่ยวข้องต่อแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ครอบคลุมเนื้อหา 5 ด้าน คือ 1) คำสั่งของแบบทดสอบ 2) เนื้อหาสาระแบบทดสอบ 3) รูปแบบและการจัดลำดับความ 4) การตรวจให้คะแนน และ 5) ประโยชน์ของแบบทดสอบ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบมีระดับความพึงพอใจด้านต่างๆ พบว่า ในภาพรวมผู้เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบพึงพอใจแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.70$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้เกี่ยวข้องพึงพอใจแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านประโยชน์ของแบบทดสอบ ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.87$) ด้านคำสั่งของแบบทดสอบ ($\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.70$) ด้านการตรวจให้คะแนน ($\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.84$) ด้านรูปแบบและการจัดลำดับความ ($\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.81$) และ ด้านเนื้อหาสาระของแบบทดสอบ ($\bar{X} = 4.19, S.D. = 0.786$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด สามารถนำมาอภิปรายผล คือ 1) ด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ 2) ด้านคุณภาพรายข้อและความเชื่อมั่น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ

จากสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพด้านคุณประโยชน์ของแบบทดสอบ พบว่า คุณประโยชน์ของแบบทดสอบทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) 2) ผลกระทบ (impact)

3) ความสมจริง (authenticity) ความเชื่อมั่น (reliability) 5) การมีปฏิสัมพันธ์ (interactiveness) และ 6) ความสะดวกใช้ (practicality) มีคุณประโยชน์อยู่ในระดับทุกด้านโดยมีรายละเอียด แต่ละด้านดังนี้

ด้านความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ทดสอบความสามารถ 2 ด้าน คือ การอ่าน และการเขียน และในแต่ละด้านมีการแสดงเนื้อหาสาระ องค์ประกอบย่อย (sub-skills) ในแต่ละทักษะ และวิธีการทดสอบไว้ในตารางกำหนดเนื้อหาสาระแบบทดสอบ (test specifications) อย่างละเอียด ทำให้แบบทดสอบชุดนี้วัดความสามารถได้ครบถ้วนทุกองค์ประกอบของทักษะและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Chen (2011) ที่พบว่าแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษชุดใหม่ ที่มีตารางแสดงเนื้อหาสาระและวิธีการทดสอบอย่างละเอียด และมีการทดสอบคำศัพท์และไวยากรณ์โดยใช้บริบทมากขึ้น สอดคล้องกับแนวทางที่ผู้วิจัยใช้ทดสอบคำศัพท์และไวยากรณ์ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีการทดสอบคำศัพท์และไวยากรณ์โดยใช้บริบทเช่นเดียวกัน ซึ่งจะสอดคล้องกับแบบทดสอบทักษะการอ่าน

ด้านผลกระทบ (Impact) แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีคุณประโยชน์ด้านผลกระทบอยู่ในระดับดี เพราะแบบทดสอบชุดนี้สะท้อนถึงแนวโน้มในปัจจุบันที่กระแสการทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่พูดถึงกันมากและยังมีความสำคัญต่อการทำงานของบัณฑิต ดังนั้นแบบทดสอบชุดนี้จึงมีประโยชน์ต่อผู้เข้าสอบทั้งในด้านการทดลองวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษและสร้างประสบการณ์สำหรับการทดสอบภาษาอังกฤษในอนาคต (Bachman et al, 1996; Brown, 2004) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chen (2011) ที่พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษชุดใหม่มีผลกระทบต่อรูปแบบและเนื้อหาในการเรียนรู้ของผู้เข้าสอบและกลายเป็นแรงจูงใจ ทำให้นักศึกษาสนใจการเรียนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ แต่การสอบทำให้นักศึกษาอยู่ในภาวะกดดันมากขึ้นด้วย สำหรับผลกระทบต่ออาจารย์ผู้สอน พบว่ามีการปรับเปลี่ยนในเนื้อหาและวิธีการสอน อาจารย์มีแนวโน้มที่จะสอนให้สอดคล้องกับการสอบมากขึ้น

ด้านความสมจริง (authenticity) แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้คัดเลือกหัวข้อหรือสาระแบบทดสอบให้เป็นที่คุ้นเคยและผู้เข้าสอบอาจจะได้พบทั้งในการดำรงชีวิตปัจจุบันหรือในอนาคต ในแบบทดสอบการอ่านและการเขียนเนื้อหาสาระจะเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการที่ผู้เข้าสอบจะต้องใช้ในการทำงาน จึงกล่าวได้ว่า แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดมีทั้งความสมจริง (authenticity) และการมีปฏิสัมพันธ์ (interactiveness) เพราะมีเนื้อหาสาระของแบบทดสอบเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในชีวิตประจำวันและในอนาคตของผู้เข้าสอบ (Bachman et al, 1996; Brown, 2004)

ด้านความสะดวกใช้ (practicality) แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด มีคุณประโยชน์ด้านความสะดวกใช้อยู่ในระดับดี ทั้งในด้านการสร้างแบบทดสอบและนำแบบทดสอบไปใช้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen (2011) ที่ระบุว่า แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษชุดใหม่ของประเทศจีนไม่พบปัญหาทั้งในการพัฒนา การบริหาร และการตรวจให้คะแนน เนื่องจาก

มีการใช้งานมาเกือบ 20 ปี สำหรับปัญหาการใช้งานแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ยังไม่ปรากฏปัญหาที่ชัดเจน เนื่องจากการเริ่มต้นใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนจำกัด การนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ในอนาคตอาจจะเจอปัญหาด้านการใช้งานที่จะต้องนำมาพัฒนาและปรับปรุงระบบการทดสอบให้ดีขึ้นต่อไป

ด้านคุณภาพรายข้อ (ความยากง่ายและอำนาจจำแนก)

แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดมีค่าความยากง่ายอยู่ในระดับปานกลางและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ดี อาจมีสาเหตุมาจาก 2 ประเด็นดังนี้

1) การคัดเลือกเนื้อหาสาระของแบบทดสอบ เนื้อหาสาระแบบทดสอบของแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 2 ทักษะผ่านการคัดเลือกให้เหมาะสมโดยผู้วิจัยและตรวจสอบอีกครั้งโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบทดสอบมีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เข้าสอบทุกคน ไม่ง่ายหรือไม่ยากจนเกินไป และสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เข้าสอบ (Genesee & Upshur, 1996)

2) การเพิ่มหรือลดข้อคำถาม หลังจากการทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามที่มีคุณภาพรายข้อไม่ตรงตามเกณฑ์ออก เช่น ยาก หรือง่ายเกินไป ไม่มีอำนาจจำแนก หรือจำแนกได้ไม่ดี หรืออำนาจจำแนกเป็นลบ ทำให้เหลือข้อคำถามที่คุณภาพดีสำหรับนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง (Genesee & Upshur, 1996)

โดยพบว่า เมื่อพิจารณาคุณภาพเครื่องมือด้านความยากง่ายรายการงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ และคณะ (2544) ที่ได้วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ CU-TEP 3 ฉบับ และพบว่าแบบทดสอบปรนัยมีค่าความยากง่ายอยู่ในระดับปานกลาง ($p = 0.48 - 0.53$) สำหรับแบบทดสอบอัตนัยซึ่งประกอบด้วย การเขียนและการพูด และมีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ในระดับปานกลาง ($p = 0.45-0.55$) เช่นเดียวกัน

ด้านความเชื่อมั่น

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบปรนัยคือทักษะการอ่านชุดที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.83 และทักษะการอ่านชุดที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.82 ทักษะที่ไม่สอดคล้อง คือทักษะการเขียน กล่าวคือ แบบทดสอบอัตนัยด้านการเขียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นต่ำ ทั้งนี้อาจมีผลมาจาก 2 ปัจจัย คือ

1) ความสามารถด้านการเขียนของผู้เข้าสอบ จากผลการวิจัยที่เป็นคะแนนด้านการเขียน พบว่าผู้เข้าสอบที่ทำคะแนนทักษะเขียนได้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีคะแนนรวมอยู่ในกลุ่มสูง ซึ่งถือว่ามีความสามารถด้านทักษะเขียนอยู่บ้างแล้ว และมักจะเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในทางกลับกันผู้เข้าสอบบางกลุ่ม เช่น สาขาด้านบริหารธุรกิจหรือสาขาการวัดและประเมินผล หรืออื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเลือกที่จะไม่ตอบแบบทดสอบการเขียน อาจเป็นเพราะแบบทดสอบยากเกินความสามารถของผู้เข้าสอบส่วนใหญ่ (Bachman et al., 1996)

2) ความไม่คุ้นเคยกับภาระงานสอบ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั่วไปอาจไม่มีประสบการณ์ในการฝึกเขียนบรรยายหรืออธิบายที่มีความยาวเกินระดับประโยค แต่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเอกภาษาอังกฤษได้ฝึกเขียนในรายวิชาการเขียนเบื้องต้น การเขียนย่อหน้า และการเขียนเรียงความ จึงกล่าวได้ว่า ผู้เข้าสอบส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์หรือไม่คุ้นเคยกับภาระงานสอบในแบบทดสอบเขียน (Bachman et al., 1996) จากสาเหตุในข้อ 1 และ 2 ส่งผลให้จำนวนผู้เข้าสอบที่ตอบแบบทดสอบได้มีจำนวนจำกัดและทำให้ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้านการเขียนต่ำกว่าเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ที่สนใจใช้แบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาคควรศึกษาคู่มือการใช้แบบทดสอบและวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบให้เข้าใจ ทั้งนี้เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของการทดสอบ

1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 2 ฉบับนี้ เหมาะสำหรับสำหรับบัณฑิตในด้านความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสามารถด้านการเขียนเท่านั้น เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาตนเองในการพัฒนาทักษะภาษาในระดับที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำผลไปต่อยอดโดยการวิจัยและพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาความบกพร่องด้านทักษะทางภาษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาตามแนวคิดหรือทฤษฎีอื่นๆ เพื่อให้มีแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาที่มีคุณภาพ หลากรูปแบบและมีผู้เลือกใช้มากขึ้น

2.3 ควรเพิ่มทักษะความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อความสมบูรณ์ในการวัดทักษะทางภาษา

เอกสารอ้างอิง

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. (2560). *ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)* (ฉบับปรับปรุง 11 ตุลาคม 2561), 35. Retrieved from <http://plan.reru.ac.th/ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ-ระยะ-20-ปี>.

พิมพา สุวรรณฤทธิ. (2542). *การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียน*. กาญจนบุรี: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ กรองแก้ว กรรณสุด และสุภาณี ชินวงศ์. (2544). ความตรงร่วมสมัย: การเปรียบเทียบคะแนนสอบแบบทดสอบสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CU-TEP) กับคะแนนแบบทดสอบ TOEFL. สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 19, 32-48.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2532). การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริเฉทภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับนักศึกษาไทยในระดับต่างๆ. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bachman, Lyle F. & Palmer, A. S. (1996). *Language Testing in Practice: Designing and Developing Useful Language Tests*. Oxford: Oxford University Press.
- Brown, H. D. (2004). *Language Assessment: Principles and Classroom Practices*. New York: Pearson Education, Inc.
- Council of Europe. (2003). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, and Assessment*. Retrieved from http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/Source/Framework_EN.pdf.
- Genesee, & Fred & Upshur, J. A. (1996). *Classroom-Based Evaluation in Second Language Education*. Cambridge: Cambridge University Press.
- IELTS. (2015). *Information for Candidates*. Retrieved from <http://takeielts.britishcouncil.org/sites/default/files/Information%20for%20Candidates.pdf>
- Ivanova, V. (2011). *Construction and Evaluation of Achievement Tests in English*. Retrieved from <http://scigems.math.bas.bg/jspui/bitstream/10525/1554/1/adismay-2011-276-285p.pdf>
- Chen, J. (2011). Language Assessment: Its Development and Future-An Interview with Lyle F. Bachman. *Language Assessment Quarterly*, 8(3), 277-290.
- Samaie, & Mahmoud. (2014). Achievement Test Development and Validation: A Measure of Reading Comprehension Strategies for Iranian Learners of English. *International Journal of Linguistics*, 6 (2), 12-22.
- Valette, R. M. & R.S. Disick. (1972). *Modern Language Performance Object and Individualization*. NewYork: Harcourt Brace.
- Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rdEd. New York: Harper and Row Publications.